

συνουλεύουμε καὶ νὰ δέηγοῦντε ΙΚΙ ὁ «Σύνδεσμος». Εποι
θάπταις πιὰ νᾶαι καθαρὰ «Στρατιωτικός», θάβηγαζε τὸν οι-
κογενειακό του χαρχητήρα, θὰ γινότανε μιχτός, ἐνα είδος
«Λαϊκοστρατιωτικὸς Σύνδεσμος», που καὶ πλευτέρα θὰ
ἐνεργοῦσε καὶ περισσότερη ἐμπιστοσύνη θὰν τοῦχε ὁ λαός,
ἀροῦ μέσα θὰ βρισκότουσεν κι ἀντιπρόσωποι δικοὶ του.

Πάντα δὲ λαδές (κινήσεις τὸ ποῦμε, ἀφοῦ δὲ «Σύνδεσμος» μέση φωνάζει πώς ὑπάρχει αὐτόνυμη εἰλικρίνεια) δὲν πολυμιτεύεται τὸ σπαθί γιατί τὸ φοβάται πώς δουλεύει για λογαριασμό του.

ΟΙ Συντεχίες τῆς Ἀθήνας καὶ τοῦ Περιστάζοντος μὲν ἀναφορὰ τους στὸ Βασιλικὴν ἀμύνηστευτέον διὰ Τυπάλδος καὶ οἱ ἔλλοι ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ. Οἱ τριαντατρεῖς πρόσδροι τους, ποὺ ὑπογράψαντες τὴν ἀναφορά, ζητάντες τὴν ἀμύνηστειαν εχάριν τῆς κοινωνικῆς ἡρεμίας καὶ τάξεως, διχὶ διμως καὶ γιατί, καθὼς εἰναι καὶ σωστό, σὲ μιὰ γένερα ἐπαναστατημένη, σὰν τὴ δική, μαζί, δὲν μπορεῖ νὰ κριθεῖ ἕνα ἐπεισόδιο τῆς ἐπαναστασῆς ἀπὸ ταχτικὸν δικαστήριο, μιὰ καὶ δὲν ὑπάρχει ἐπαναστατικὸν δικαστήριο γιὰ νὰ τὸ κρίνει.

Οἱ Πρόεδροι στὴν ἀναφορά τους μιλάνε καὶ γὰρ τὸ «σιά-
βημα κατὰ τοῦ καθεστῶτος». Ποιανοῦ καθεστῶτος; Τοῦ
ἐπαναστατικοῦ βέβαια, ἐδύν κι ἔν τε ζεχάττενε οἱ κκ. Πρόεδροι
πώς δταν ἔγινε τὸ ἐπεισόδιο τοῦ Ναυτικοῦ βρισκόμεντε στ
καθερή ἐπανάσταση.

“Οστόσο αὐτὸς ποὺ ζητάνε οι συντεχνίες μὲ τὴν ἀναφορὰ εἶναι ἡ καλύτερη καὶ ἡ πιὸ ἀκέινη λύση, ποὺ πρέπει, γιὰ πολλοὺς καὶ σοθερούς λόγους, νὰ δοθεῖ στὸ γενικὸ ἐπεισθδίο.

Μια δίκη δὲν ξέρουμε πόσα ζιζάνια θὰ βγάλει στή μέση καὶ ποῦ μπορεῖ νὰ επρώξει τὰ πράματα.

“ΟΙ ΔΟΞΟΙ ΣΤΡΑΤΟΚΟΠΟΙ..”

(Μὰ νοίση τοῦ ο. Clément)

•Ο φωτεινός μας φίλος καθηγητής κ. Clément
έστειλε στό συγγραφέα τῶν «Λοξῶν Σιραπούπων»
Στέφανο Ραμᾶ τὸ ἀκόλουθο γράμμα:

παρτοκαλίσι». πιστόπενήτε τη ζωηρή φροντίδα καὶ μοῦ γέννησε τὴν εὐγεικὴν χαρὰ ποὺ μπορεῖ νὰ δώσῃ ἔργο συνετὰ στοχασμένο, στερεὰ συνθεμένο, καὶ τε-χνικὰ γραμμένο. Ἀραδίαζετε τὶς ἀλήθειες ποὺ εἶναι χρεία νὰ νικήσουν γιὰ νὰ ξανχεγυνηθῇ δικαιονοτικά, ήθικά, πολειτικά καὶ οἰκονομικά ή Ἑλλάδα. Παρὸ πολὺ ἀληθεύει πώς ο δασκαλισμὸς ἐπηρεάζει, μὲ μιὰ ὄλεθρια ἐπιρροή, τὴν ἔθνικὴν ζωήν. Βίβχιο εἶναι πώς ἐνόσο η ἐπίσημη Παιδεία δὲ βασίζεται ἀπά νου στὴ μητρικὴ γλώσσα, πώς ἐνόσο η τεχνη τὴ γλώσσα, η λεγόμενη καθαρεύουσα, τρώει μέσα στὰ σκολειά τὸν πολύτιμο καιρὸ ποὺ θάπτεται νὰ εἶναι ἀφιερωμένος στὴ σπουδὴ τῶν ὡφέλιμων ἐπιστημῶν, βέβαιο πώς κανεὶς δὲ θὰ μπορῇ νὰ ἐπίζη καμιὰ πραχτικὴ μόρφωση, μήτε τοῦ λαοῦ, μήτε τῷ δια-λεχτῶν.

Νά τὸ κακό. Τὸ γιατρικὸ ποὺ δείχνετε εἶναι
ἡ ἔνωση καὶ ἡ ἐνέργεια ὅλων τῶν φυτισμένων ἀν-
θρώπων ποὺ καταλάβηκε καὶ πετάξαν ἀπὸ πάνου
τους τὸ ἀγώφελο θάρος τῶν παλιῶν Ιδεῶν καὶ θρέ-
ψανε καινούριο μυαλό, σπουδάζοντας τὴν ζωὴν καὶ
μαρφώνοντας τὴν σκέψη.

Τὸ γιατρικὸ θὰ είναι, βέβαια, ἀποτελεσματικό· μᾶς ἡ δυσκολία βρίσκεται σὲ τοῦτο· πῶς θὰ βρεθοῦνται αυστατικὰ ποὺ θὰ τὸ συνθέσουν τὸ γιατρικό, δηλαδὴ ἔνας ἀριθμὸς λοξῶν ἀρκετὰ σημαντικός γιατὸν νὰ συγχροτήσῃ τὸ ριζοσπαστικό—προοδευτικό—έθνικό κόρμιμα ποὺ θὰ φέρῃ μιὰν ὄψην ἀρχήτερα τὴν διανοητικὴν ἐπανάστασην καὶ θὰ δώσῃ νὰ καταλάβῃ δικόμως πῶς τὰ συμφέροντα τὰ ιδιωτικὰ είναι αξεχώριστα ἀπὸ τὰ γενικὰ συμφέροντα.

Ἐνα βιβλίο σὰν τὸ δικό σας, φτάνει κανεὶς νὰ τὸ μελετήσῃ προσεχτικὰ καὶ ἀμερόληπτα, δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ κερδίσῃ πολλῶν τις γνῶμες ἀπέκοντα στὸ ζῆτημα τοῦτο! Δὲν εἶναι μονάχα τοῦ χεριοῦ τὸ σπρώξιμο ποὺ διορίζει τὴν κίνηση τῆς μεσδιασμένης βαρομετρικῆς βελόνας· εἶναι καὶ ἡ ἀτμοσφαιρικὴ ἐπιρροὴ ποὺ τὴν κάνει νὰ περιχωρῇ πρὸς τὴν σταθερὴν καλοκαιριά. Τὸ βιβλίο σας δὲν εἶναι μόνο καλογραμμένο, μὰ εἶναι καὶ βιβλίο ποὺ θὰ κάμη καλό.

Σας συγχαίρω καὶ μένω μὲ νόποληφή μεγάλη
E. CLÉMENT

E. CLÉMENT

ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ

**H Moίρα μου ἡ μανρόψυχη μὰ καὶ ἡ δακριογεν-
νήτρα,
μὲ λάμιας λύσσα, μὲ ἄφρισμα τρισκόταδου δαιμόνου
μ* ἔσσοντε μὲς στὰ τρίστρατα ἡ ψυχοκαταλύτρα
καὶ πῆγε καὶ μὲ νάρφωσε στὸν Καβνασσο τοῦ πέργου.*

Καὶ μὲν ἀφιεσθεὶς. Καὶ, δὲ καημοὶ ἀβάσταχτοι καὶ δάκρυα ! παντέομο τῷδε δέργει με τῆς θλίψης τὸ δρολάπι καὶ βλέπω - τέτια ἡ τύχη μου ! — ρηγμένος κεῖ στὴν δάκρυαν τῷδε τρόχῳ μου τὰ σωθικὰ διαγιούπας — ἡ Ἀγάπη.

ΑΛΚΑΙΟΣ

П. С. ДЕЛТА

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

—ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ (*μὲ εἰκόνες τοῦ κ. Ν. Δύτηα*).

—Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑΣ (με εικόνες)

Τυπώθηκε στή Λόνδρα, σὲ διαδεξτὸ χαρτὶ καὶ εἰναι
καλλιτεχνικὰ δεμένο.
Πουλιέται στὸ βιβλιοπωλεῖο τῆς «Εστίας» δρ. 3.50

SEATPIKA

ΣΤΟ ΒΟΥΡΚΟ

«Δρᾶμα οἰκογενειακὸν εἰς ποάξεις 3»

Συγραφέας : Κ. Λαδόπουλος

Τὰ ἔργα τῆς φαντασίας γιὰ νὰ πάρουν ψυχή
καὶ σάρκα ἀνέγην εἶναι νὰ παρουσιάζονται μὲ τι
ντύμα τῆς πραματικότητας. 'Ο τρόπος ποὺ ἡ φαν
τασία θὰ νιυθῇ τὸ φρέμα τῆς πραματικότητας
εἶναι αὐτὸς ποὺ δνομάζουμε Τέχνη. 'Η ἀληθινὴ¹
Τέχνη παίρνει νὰ ζουγγραφίσῃ τὴν πραματικότητα
ἀπὸ τὴν μεριά ποὺ τῆς δεξιᾶς καὶ ποὺ τὴν ὑπερετεῖ
στὸ σκοπό της. Κάθε τι ποὺ δὲν τὴν ἐνδιαφέρειν τὸ
πεπορρίχνει, ἀδιάφορο ἂν κι αὐτὸς εἶναι ζωντανὴ πρα-
ματικότητα.

Τὸ τελευταῖο τοῦτο φάνεται πῶς ξέφυγε τὴν ἀντίληψη τοῦ συγραφέα τοῦ καινούριου ἔργου «Στὸ βοῦρκο» ποὺ παίχτηκε τὴν περασμένη βδομάδα στὸ χειμωνιάτικο θέατρο «Πανελλήνιο». Ο κ. Κ. Λαδόπουλος ἀνέβασε πάνου στὴ σκηνὴν κουβέντες ποὺ μπορούσανε βλόστελα νὰ λείψουν δίχως νὰ ταραχθῇ ὁ μῆθος τοῦ ἔργου. Γιατὶ καὶ οἱ χωρὶς σημασία τυπικές ὅμιλες καὶ οἱ ἀνοησίες ποὺ πολλές φορές αναπτυγμούνται στὴν καθημερινὴ ζωή, πῶς μποροῦν νὰ συντρέχουνε στὴν Τέχνη, δταν μάλιστα δὲν ἔχουνε καὶ καμιὰ σχέση μὲ τὴν ἑξιλίξη τῆς μποθίστας.

έξδιον ἀπὸ τὴν σκέση τῆς ἀδυναμίας τοῦ συγραφέα; Καὶ πῶς μπορεῖ νὰ στέκεται στὸν προσορισμό της ἡ Τέχνη, που μὲ τὸ νόημά της βρίσκουνται δεμένες ἡ φυσικότητα καὶ ἡ ἀπλότητα, δταν στηρίζεται διὰ μύθος σὲ φανερώματα στὴν σκηνὴ τῶν προσώπων γιατὶ τὸ θέλει διὰ συγραφέας, δχι δικαὶος καὶ διὰ φυσικός ξετυλιμός τῆς ύπόθεσης;

Ο Γεώργιος Λώρης τὴν ἐποχὴν ποὺ σπουδάζει στὸ Παρίσιο, ἀπαντάει μιὰ κόρη Ἀθηναῖα, τὴν Μυρτώ, ποὺ εἶχε βρεθεῖ μὲ τὴν οἰκογένεια τῆς ἑκεῖ, ταξιδεύοντας, κ' ἡ ἀγάπη ποὺ γεννήθηκε στοὺς δύο νέους τέλιωσε μὲ γάμο. Ο Λώρης σπατάλησε τὴν προσκα τῆς Μυρτώς μέσα σὲ τρία χρόνια, κι ἀνυγκάστηκε νὰ πλαστογράψῃ κάτου ἀπὸ μιὰ συναλλαγματικὴ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ πεθεροῦ του καὶ νὰ τὴν προεξοφλήσῃ στὸ Κρεντί Λιοννάντι τοῦ Παρισιοῦ, νὰ πάρῃ τὴν χρηματακ κ' ἔρθῃ στὴν Ἀθήνα. Ολη δμως αὐτὴ ἡ καταστροφὴ ἐλπίζει πὼς θὰ διορθωθῇ ἀν τελειώσῃ μιὰ σύμβαση μεταξὺ τῆς Κυβέρνησης καὶ τῆς Ἐταιρίας επῶν Θαλασσῶν Διαπορθμεύσεων γιὰ τὴ μεταφορὰ ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων ἀπὸ τὸν Πειραιά κατιυθείαν στὶς Ἰννίες, ποὺ θὰ συντόμευε ἀρκετά τὸ ταξίδι ἀπὸ τὴν Εύρωπη, μστερ' ἀπὸ τὴν ἵνωση τῆς γραμμῆς; τῶν Ἐλληνικῶν σιδερόδρομων μὲ τοὺς Τουρκικούς, ποὺ εἶχε τελειώσῃ ἑκείνη τὴν ἐποχήν. Ή μεσιτεία του εἴτανε τραχόσες χιλιάδες φράγκα. Η Κυβέρνηση δέχτηκε τὴ σύμβαση, καὶ μονάχα ὁ Μάξ Λατούρ, δ ἀντιπρόσωπος τῶν κεφαλαιούχων εἴτανε ἀτύφωνος ἀκόμα σὲ μερικὲς λεπτομέρειες. Στὰ χέρια του εἴτανε ἡ τύχη τοῦ Λώρη. Ο Μάξ Λατούρ στὶς συχνές του ἐπίσκεψεις στὸ σπίτι τοῦ Λώρη, μ' ὅλα τὰ περασμένα του χρόνια, ἔρωτεντκι τρελλὰ τὴν διμορφη Μυρτώ, καὶ ὅταν βεβαιώθηκε πὼς ἡ Κυβέρνηση δὲ δέχεται νὰ ὑποχωρήσῃ στὶς λεπτομέρειες ποὺ ζητοῦσε γιὰ τὸ συφέρο τῶν κεφαλαιούχων, ἀποφασίζει νὰ φύγῃ γιὰ τὴν Πόλη, κ' ἔρχεται ν' ἀποχαιρετήσῃ τὸ Λώρη. Ο Λώρης εἰδοποιημένος ἀπὸ τὸ Μάξ Λατούρ γιὰ τὴν ἐπίσκεψη αὐτή, καὶ ἔροντας τὴν ἀγάπη του πρὸς τὴ γυναίκα του, ἴξηγει στὴ Μυρτώ τὴν οἰκονομικὴν του καταστροφὴν καὶ θέλει νὰ τὴν πείσει νὰ δεχτῇ νὰ παίξῃ στὸ Λατούρ μιὰ φέρσα, μιὰ καμαδία. Νὰ φανῇ πὼς ὑποχωρεῖ στὶς Ἱρωτικές του ἐκδηλώσεις καὶ νὰ τὸν ἀναγκάσῃ νὰ ὑπογράψῃ τὸ κείμενο τῆς περίφημης σύμβασης. Η Μυρτώ ἀρνιέται μὲ ἀγανάχησην, καὶ τότες δ Ἀλώρης βάνει σ' ἐνέργεια σατανικὸ σκέδιο. Την πνωτίζει τὴ Μυρτώ—συνήθεια του παλιά—καὶ τὴ διατάξει νὰ κάμη δ, τι ἀρνιότανε ξυπνητή. Ο Μάξ Λατούρ δέχεται τὴ στιγμὴν ποὺ δ Ἀλώρης προφασίζεται μιὰ δουλειὰ καὶ φεύγει. Η Μυρτώ τοῦ παραδίνεται κι αὐτὸς ὑπογράφει τὴ σύμβαση. Τὴν ἀλληλ μέρα ποὺ δ Ἀλώρης δίνει μεγάλο χορό, γιὰ τὸ εὐτυχισμένο γεγονότο, ἡ Μυρτώ μστερ' ἀπὸ ἐνα διάλογο μὲ τὸ Μάξ Λατούρ, μαθαίνει τὴν ἀτιμία τῆς καὶ σὲ στιγμὴν ὑπέρτατης ἀηδίας γιὰ τὸν ἀντρα ποὺ τόσο ἀγάπησε καὶ ποὺ αὐτὸς τόσο ταπεινὰ τὴν ἔσυρε στὸ βοῦρκο, ὑψώνει χέρι δικαιοσύνης καὶ σκοτώνει τὸ Λώρη μὲ μιὰ πιστολιά...

‘Η ἐνωση τῆς γραμμῆς τῶν Τουρκικῶν σιδεροδρόμων μὲ τοὺς δικούς μας, ἡ συντομία τοῦ ταξιδίου γιὰ τὶς Ἰντίες, τὸ πέρασμα τοῦ ὑπνωτιστὴ Λεμπλάν μὲ τὸ συζέ του Μιλόσκα, δῆλα γεγονότα τοῦ χρόνου ποὺ μᾶς πέρασε, ἐδώταν θέματα στὸ συγχρέα γύρω ἀπὸ μιὰ κοινὴ ὑπόθεση νὰ πλέξῃ τὸ

δράμα του. Θά μποροῦσε κανεὶς νὰ τὸ χαραχθῆ
ρισῃ, ἀντίθετα πρὸς τὸ διάφορος κωμικὲς ἐπιθεώρη-
σες μὲ τὰ τραγουδάκια, σὰ μιὰ «δραματικὴ ἴπ-
θεώρηση» τόσο μέλιστα περισσότερο ἀφοῦ μιλᾶ καὶ
γιὰ τοὺς Νεότουρκους, καὶ γιὰ τὸ θεωρεῖο τῶν Δι-
πλωματῶν εἰτή Βουλῆ μας ποὺ μέσα του βρίσκει
κανεὶς τὸ γαλατᾶ, τὸν ψωμά καὶ τὸ χασάπη του!

Ο διάλογος τοῦ ἔργου βρέτος, μονότονος καὶ
οὐ πολλὰ μέρη κοινότατος καὶ πολὺ μακρής. Καὶ
οἱ τρεῖς πράξεις ἀρχίζουν μὲ παραγεμίσματα διά-
φορα, γιὰ νὰ τραβήξουν, λέσ, τὴν δρα. Η δρόση
του κυριαστικὴ καὶ τὸ διάφορα ἵπεισόδια ἀτονα.
Ο Βελῆς, ὁ φίλος τοῦ Λάρη, καὶ ἡ Σοφία, ἡ φι-
λενάδα τῆς Μυρτώς, διὸ πλάσματα ἀψυχολόγητα,
μπασμένα στὸ δράμα γιὰ σκηνικὴ οἰκονομία τοῦ
ἔργου, ποὺ στὸ τέλος παντερύνονται! Ο Μάξ Λα-
τούρ ένας τύπος χυδαῖος. Ο Λάρης ἀλλος τύπος
χυδαῖος. Η Μυρτώ ἀζουγράφιστη καὶ δίχως πνοή.
Η δραματικὴ σύγκρουση βιασμένη κι ὁ πόνος ποὺ
φέρνει τὴ λύτη ἄγουρος. Εἴσαρη πάνου ἀπὸ τὸ
μέτριο πουθενά. Οὗτε καὶ τὸ σκηνικὰ κόλπα καὶ
οἱ θεατρικὲς τρακατρούκες τῶν «Πετροχάρηδων»
καὶ τῆς «Μελάχρια», οὗτε τὸ ψευτοεγδιαφέρον τῆς
στιγμῆς καὶ ἡ λεπτὴ(!) αἰσθηματολογία τῆς «Φω-
τεινῆς καὶ Στέλλας, Σάντρη καὶ Βιολάντη». Μιὰ
μούχλα τῆς ρουτίνας καὶ μιὰ κρυζόδα τῆς φευτιάς,
ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἰσχει τὸ τέλος.

*

Η σκηνικὴ τέχνη, ποὺ ἀλλοι θεατρογράφοι
φαίνεται πῶς δρχίσαν νὰ τὴν μυρίζουνται, ἐδῶ λε-
πει δλότελα. Γιὰ νὰ μπάση στὸ μῆσθο τοῦ ἔργου ὁ
συγγραφέας τοὺς θεατές, ἀμέσως στὴν ἀρχὴ βάνει τὸ
Λάρη καὶ δηγίτεται στὸ φίλο του Βελῆ τὰ περα-
σμένα. Αὐτὸς χτυπᾷ σὲ μιὰ στοιχειώδηκη ἀδυναμία
τοῦ δραματογράφου. Τὸ ἴδιο καὶ τὸ μπάσιμο τῶν
προσώπων τὴν δρα ποὺ γίνεται γι: αὐτοὺς ἵσια ἵσια
δέ λόγος, ἔτοι σὲ δλο τὸ δράμα. Τὸ ἴδιο καὶ τὸ
χαραχτήριστο μεθύσιο τῆς τελευταίας πράξης τοῦ
Λάρη, τὸ τραβημένο, τὸ ἀπονο, τὸ κυριαστικότετο.
Τὸ ίδιο καὶ ἡ ἀψυχολόγητη πιστολιά τῆς Μυρτώς,
ἔτοι ξαφνικὰ καὶ ἀδικαιολόγητα, στὸ μεθυσμένο
Λάρη. Καὶ τὸ πιστόλι: ἔτοιμο στὸ συρτάρι τοῦ εἰ-
ρηγυκοῦ μικροῦ τραπεζίου ἀπὸ λόγο ἀνώτερης βίας.
τοῦ συγγραφέα.

Αφίνουμε τὸ ζήτημα τοῦ ὑπωνυμοῦ, ποὺ ἔρ-
χεται τόσο ἀπίθανο. Ας τὸ ξετάσουν αὐτοὶ οἱ ἐπι-
στήμονες &ν ἀξίζει τὸν κόπο.

Η γλώσσα τοῦ ἔργου φτωχὴ σὲ τὴν καθα-
ρίουσα, φεύτικη κι ἀνεμαλλιάρα σὲ τὴν φραγκο-
λεβαντίνικη τοῦ σαλονιοῦ, ἀποκρυπτικὴ κι ἀδύ-
νατη σὲ τὴν μιχτὴ τῶν ἔχεφρονούντων!

*

Γιὰ τὸ πατέξιμο τῶν ἥθοποιῶν δὲ λέμε τίποτα.
«Δίκιο, νομίζουμε, νὰ κριθοῦνε σὲ ρόλους ἀχέριστους.

Ο ΚΡΙΤΙΚΟΣ ΤΟΥ ΝΟΥΜΑ

ΣΤΟΝ ΠΑΛΑΜΑ

Καβάλα στὸ ἀτι τον
δ γίγας ἐφάνη,
φορεῖ στὸ κεφάλι του
δαφνένιο στεφάνη,

ἡ δόξα στὸ πλάι του,
ἡ φήμη κονιά του,
δ θρέαμβος γύρω του,
τὸ Θεῖο μπροστά του.

ΜΕ ΜΙΑΝ ΔΡΧΜΗΝ ΚΕΡΔΟΣ 100.000! ΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣ

Ἐκαστον γραμμάτιον ἰσχύον διὰ τὴν κλήρωσιν τῆς 31 Δεκεμβρίου
1909 τιμάται ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς.

ΚΕΡΔΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ :

ΜΕΓ ΚΕΡΔΟΣ	ἐκ δραχ-	100,000
1 Κέρδος	» »	28,000
2 Κέρδος	» »	10,000
3 Κέρδος	» »	5,000
5 Κέρδος	» »	1,000
118 Κέρδος	» »	100
287 Κέρδος	» »	50

1000 ἐν δλω κέρδον ἀξίας δραχμῶν..... 225,000

Γραμμάτα πωλούνται. Ήτο τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ λοιπὰ δημόσια ἀρχές, εἰς τὰς Τραπέζας, εἰς τοὺς στεφάρχας καὶ στασιάρχας τῶν εἰδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστάς τῶν μονοπωλῶν καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων. Διὰ πάσαν πληροφορίαν ἡ ζήτησιν γραμμάτων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Εθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν αρχικοτάτων, ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν εἰς Αθήνας.

Ο διευθύνων τμηματάρχης
Γ. ΚΟΦΙΝΑΣ

Ο κόσμος ἐμέρισε
ξαπλώνει τὰ χέρια
δ τεχνής τ' ὀραίουν
ἀπάνω στ' ἀστέρια.

Η δρα δὲν ἔφτασε,
περιόμενε, γίγα,
στ' λίγο περήφανοι
δὲ σὲ κάτισουμε ρήγα

ἀπάνω στ' ἀφάνταστο
τοῦ Πλάστη παλάτι.
Ἀκόμα τὴν λέρα,
τὴν πέννα σου κράτει,

καὶ δούλεψε, δούλεψε,
ἀκούραστε γίγα,
στ' λίγο περήφανοι
δὲ σὲ κάτισουμε ρήγα

Πανώρα, ξανθόμαλλη,
δὲ κάτιον κοντά σου
η Τέχνη η ἀδάνατη,
τραγή ρήγισσά σου.

Αθήνα.

ΛΙΔΙΚΑ ΑΘ. ΜΠΕΤΣΙΚΑ

Ο ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Τάλλο Σαβάτο, 26 τοῦ Δεκεμβρίου, στὶς 6 τὸ δειλίνο,
θὰ διαβέσει στὰ γραφεῖα τοῦ «Νουμᾶ» δ Ταχυόπουλος τὸ
καινούριο κοινωνικό του δράμα «Τὸ μαύρο χέρι». «Οποῖος
φίλος θέλει, μπορεῖ νέφετο λεύτερα. Κ' ἔτοι ἀπὸ τάλλο Σα-
βάτο ξαναρχίζουν τὰ χειμωνάτικα «φίλικά Σαβατέρραδα
τοῦ Νουμᾶ», ποὺ πολλοὶ φίλοι τὰ ζητήσανε καὶ γιὰ φίτος.

— Τὸ Γ' καὶ τελευταῖο ἀρθρό του κ. Κ. Παλαμᾶ γιὰ
τὸ Κρουμπάχερ θὰ δημοσιευτεῖ στὸ φύλο τῆς ἀλλογῆς Κε-
ραιακῆς.

— Δὲν ξέρουμε πῶς καὶ γιατὶ τὸν πήραν έτσι: ἀνάποδα
μερικὲς ἐργαζέτες τὸν Ἀθερόφειο δραματικὸ διαγωνισμὸ
ποὺ προκάριεται τὸ Ωδεῖο μας. Ἄντι νὰ χεροῦν καὶ νὰ συ-
χαροῦν τὸν κ. Νάζο ποὺ βρήκε ἐπιτέλους κάπιον τρόπο νὰ
βραβεύσουνται τὰ καλὰ δραματικὰ ἔργα, καθούνται καὶ σπά-
ζουν τὰ κεράτια τους νὰ βροῦνται ἀντέρχουν ἀθρώποι κα-
τάλληλοι: νὰ ξεχωρίζουν τὰ καλὰ ἔργα κι ἀν τὸ Ωδεῖο εἶναι
σὲ θέση νὰν τοὺς βρεῖ αὐτοὺς τοὺς κατάλληλους κριτές.

— Μά, βλογγιμένοι, κείνοις ποὺ προκάριεται τὸ διαγωνι-
σμὸ δὲ δὲν τὸν προκήρυξε, έτσι στὰ κουτουροῦ, δὲν ἀπὸ
πάντας ηὔσερε καὶ ποιοὶ θάναι οἱ κριτές του. Τὸ νιώσατε
τώρα;

— Οι μαθητὲς τοῦ Γ' Γυμνασίου ἀπεργίσανε καὶ

ζητάνε νὰ παντεῖ ὁ Γυμνασιάρχης τους γιὰ νὰ ξεναπάνε
σκολειό. Περίφημα. Δὲ μένει τώρα τίτοτ' ἀλλο παρὰ νὰ
κάνουν καὶ αὐτοὶ τὸ Σύνδεσμό τους καὶ νέρχινή τους νέρ-
θρογραφοῦν... γιὰ τὴν πολετικὴ κατάσταση!

— Μί καρά εἴθαμε τὴν καινούρια καθημερινή Λαρισσειὴ
φημέριά «Πρωτα» ποὺ τὴ βράχει ὁ φίλος κ. Τσιμπούκης,
δ γνωστὸς καὶ ικανότατος Θεσσαλίδης δημοσιογράφος.

— Απὸ τὰ πρῶτα φύλλα τῆς «Πρωτα» δείχνει πώς
θὰ κερδίσει γλυκήρα τὴ νίκη καὶ δὲ γίνει μιὰ ἀπὸ τὶς πρῶ-
τες, δχι μοναχὴ τὶς ἀπαργιακές, μά γενικά τὶς ἀλληγορικὲς
ἐφημερίδες.

ΣΤΟΝ Α. ΘΩΜΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ποὺ ζωντάνεψε τοὺς «Βρυκόλακες» τοῦ "Ιψεν
Στάλήθεια δ γερονορβηγὸς φερμένος δπ" τὸ μνῆμα
Στὸ μέτωπο σὲ φίλησε, δ βγενικὰ ψυχή,
Μάγε, ποὺ έτσι γιγάντεψε τὰ λέφτερά του λόγια.
Μά, κρήμα! — πάσχεις ζωντανὸς μπροστά σὲ βρεν-
κολάνους!

B. B.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΓΙΑ ΜΙΑ ΦΩΝΗ ΜΕ ΠΙΑΝΟ

Τυπωθήκανε στὴν Λειψία καὶ που-
λούνται στὰ γραφεῖα τοῦ «Νουμᾶ».

α') ΠΟΙΗΣΗ ΜΑΛΑΚΑΣΗ:

1) Στὴν ἀνέμη χαρφωμένα	Δρ. 1.—
2) Τραγουδάκι	1.—
3) Στὴ νήσο πέρα δ πύργος τῆς Αθώ-
ρητης	1.—

β') ΠΟΙΗΣΗ ΛΑΙΠ. ΠΑΛΑΙ:

4) Μολιβιάτισσα	Δρ. 1.—
5) Μισιριώτισσα	1.—
6) Ρουμελιώτισσα.	1.50
7) Αφροδίτη.	1.50
8) Χάιντε χούρδε	1.—
9) Μικρούλα.	1.50
10) Στὸν Επόπα (μαλλιαρικὰ Πόπι) Χαρίζεται.	